indbringer, og som jeg altsaa tillader mig paa Forslagsstillernes Vegne at anbefale til det høje Tings og Regeringens Velvilje."

Angaaende Forslaget, at Kvinder lige saa vel som Mænd skulde kunne være Forlovere, udtalte Ordføreren:

„Dernæst har vi foreslaaet, at Kvinder skal kunne være Forlovere. Saaledes er det ikke nu; nu tager man kun Mænd til Forlovere. Hjemmelen derfor er tvivlsom, maaske man ved Fortolkning kunde komme til, at Forloverne ogsaa kunde være Kvinder. Ogsaa paa andre Punkter bruger Lovgivningen saadanne Udtryk, at kun Mænd kan komme i Betragtning, f. Eks. med Hensyn til at møde i Retten eller i Forligskommissionen. Loven siger, at der skal sendes „en god Mand", og dog er der Dom for, at der ogsaa kan sendes en god Kvinde. Man kunde derfor maaske nok ad Fortolkningens Vej komme til, at en Kvinde kunde være Forlover, men vi har ønsket at afskære Tvivl, overflødiggøre Fortolkning, og jeg tror ikke, at der vil være Strid derom inden for Lovgivningsmagten, skønt jeg vel ved, at der i de lovgivende Forsamlinger er meget stor Forskel i Synet paa Kvindens Ret. Naar jeg dog ikke tror, at der vil være særlig Strid om dette Punkt, er det fordi det i Danmark er gældende Regel, at Kvinden, hvor der er Tale om Vidnesbyrd, i alle Maader staar lige med Manden. Naar altsaa en Mand kan dømmes fra Livet paa to Kvinders Vidnesbyrd, saa vilde det være mærkeligt, om han ikke ogsaa skulde kunne gifte sig paa to Kvinders Vidnesbyrd. I andre Lande, hvor man ikke tillægger en Kvindes Vidnesbyrd samme Betydning som en Mands — saaledes er det, saa vidt jeg ved, i Belgien og Frankrig — kunde der være Grund til at nægte Kvinden Ret til at være Forlover, men naar der som hos os fra gammel Tid ikke er gjort Forskel paa Mænd og Kvinder som Vidner, saa forekommer det mig, at man maa kunne gaa med til ogsaa at lade Kvinden være Forlover."

Kvindernes Bygning.

Kære Frk. Redaktør! De kan tro, jeg blev glad forleden, da jeg kom ind til vor Købmand og saa Udstillingsblomsten staa der saa strunk og fin og dog saa livagtig, som om den kunde være plukket ude paa vor egen Mark. Og alle ere vi da her ovre saa fornøjede med, at Damerne i København nu